

8. DISMISSAL OF A RELIGIOUS PRESBYTER
FOR VIOLATIONS AGAINST THE VOW
OF OBEDIENCE

a) Decree of the *Congresso*, 30 April 1985*

Instantia diei 1 iulii 1983, Rev.
P. A.B., sodalis a votis perpetuis in
Societate X., recursum Sectioni
Alterae Supremi Apostolicae
Signaturae Tribunalis exhibuit
adversus decretum Congregationis
pro Religiosis et Institutis Saecula-
ribus diei 18 maii 1983, prot. n.
55007/81, quo confirmatur eius
dimissio ab Instituto, decreto diei 3
novembris 1982, a Supremo Insti-
tuti Moderatore statuta.

99

A recurrente haec adductae
sunt legis violationes :

In procedendo :

1 – contra praescriptum can.
650, par. 3, CIC 1917 tunc
vigentis, ipsi denegatum
est ius suas rationes libe-
re exponendi ;

* In the archives of the Apostolic Signatura, prot. no. 15573/83 CA (not previ-
ously published).

2 – omissae sunt monitiones canonicae de quibus in cann. 649 et 657;

3 – eo renuente oboedire, inchoatus est contra ipsum summarius processus disciplinaris;

In decernendo, quia defuit idonea causa dimissionis, quatenus:

4 – Recurrens, de pessimo negotio isto edoctus, dolore et stupore percussus est. Exinde Superiores enixe deprecatus est ne tantum damnum Societati inferretur, atque omnia experire munus suum censuit ad exitialem venditionem impediendam;

5 – Recurrens, visis gravibus irregularitatibus contractum vitiantibus, ac perpensa laesione enormi, officium suum putavit adire magistratum civilem;

6 – Canon 1534, par. 2 veteris Codicis praecipiebat «Contra invalidam rerum ecclesiasticarum alienationem agere possunt ... quilibet clericus illi ecclesiae adscriptus quae damnum passa est»;

7 – Recursus ad Tribunal civile, in casu, qui fuit praecipua causa dimissionis, non constituit gravem et persistentem inoboedientiam, quia Superiores iubere nequeunt ultra vel praeter limites a Constitutionibus praefinitos: eaque autem dimissa, ipsa non constituit verum et proprium delictum ad mentem can. 2195.

SUPREMUM SIGNATURAE APOSTOLICAE TRIBUNAL

examini subiectis actis causae atque memorialibus patronorum partium, necnon voto Promotoris iustitiae, cui neuter patronus respondit;

Attento quod:

Ad 1: ex actis positive constat de concessione facultatis sese defendendi, qua recurrens amplissime usus est sive coram Superioribus Instituti et ipso Capitulo generali, sive etiam coram Congregatione: merito proinde, in decreto dimissionis affirmatur: «malgré la défense qui lui en été faite»;

Ad 2: ex actis etiam positive constat de duabus monitionibus

canonicis cum comminatione securitæ dimissionis rite peractis (diebus 27 ianuarii 1981 et 25 februarii 1982), immo de longanimitate ex parte Dicasterii, quod, postquam communicaverat Recurrenti validam et legitimam esse dimissionem a Supremo Instituti Moderatore statutam, notum ei fecit se per spatium unius mensis confirmationem lati decreti differre, intuitu dandi religioso possibilitatem sese praecepto Superiorum subiciendi;

Ad 3: inchoatus et prosecutus est usque ad conclusionem processus a iure praescriptus ad dimissionem sodalis a votis perpetuis in Instituto clericali iuris pontificii decernendam (cfr. Decretum Congregationis pro Religiosis et Institutis Saecularibus diei 2 martii 1974);

Ad 4: Gratis asseritur *negotium pessimum* fuisse, cum ex actis positive constet Superiores omnes opportunas cautelas adhibuisse omnesque sollemnitates a iure praescriptas fideliter servasse in casu: praecessit enim aestimatio a viris peritis peracta; iusta causa a Consilio Provinciae religiosae probata fuit; omnes licentiae a iure communi et a iure proprio praescriptae obtentae fuerunt;

Ad 5: Recurrens praesumptas irregularitates et laesiones denunciare poterat Superiori Generali vel Congregationi pro Religiosis et Institutis Saecularibus, minime vero Tribunali civili;

Ad 6: Citatum canonis 1534, par. 2, praescriptum non est ad rem, quatenus: a) alienatio de qua agitur non fuit invalida, quia in ea omnia iuris praescripta fideliter servata fuerunt; b) non agitur, in casu, de alienatione bonorum alicuius ecclesiae; c) non agitur de clerico, qui ratione officii vel beneficii in determinata ecclesia, ex invalida alienatione timet damnum oeconomicum sibi obventurum;

Ad 7: Praecipua delicta a Recurrente patrata, in quibus inveniuntur omnia elementa essentialia a can. 2195 requisita (violatio externa, gravis, moraliter imputabilis et iuridice comprobata legis vel praecepti formalis a legitimo Superiore accepti), saltem tria sunt, nempe:

- a – actio coram Tribunali civili ad obtinendam declarationem nullitatis alienationis Seminarii in loco N. a legitimis Superioribus rite peractae;

- b – gravis et persistens inobedientia praecepto formali revocandi praefatam actionem a Superioribus necnon ab ipso Capitulo generali Instituti imposito;
- c – gravis et persistens inobedientia praecepto formali sibi, *vi voti obedientiae*, pluries a legitimis Superioribus imposito, translationis de una ad aliam domum Instituti.

In Congressu habito die 30 aprilis 1985 coram infrascripto Cardinali Praefecto,

DECREVIT:

Recursum Rev.di A.B. adversus decisionem Congregationis pro Religiosis et Institutis Saecularibus diei 18 maii 1983, prot. n. 5507/81, non esse admittendum ad disceptationem, utpote manifeste carentem fundamento.

Datum Romae, e sede Supremi Signaturae Apostolicae Tribunalis, die 30 aprilis 1985.

Aurelius Card. SABATTANI, Praef.
+ Zenon GROCHOLEWSKI,
Secr.